

Hajtások

Hajtások címmel új rovatot indítunk gyerekeknek, mégpedig a *Bokor Közösség* családjába tartozó gyerekek közreműködésével. Másokat is buzdítunk, hogy kisebb írások vagy rajzok beküldésével, vagy egyszerűen csak ötletekkel vegyenek részt e rovat alakításában. (Anyagokat beküldeni Kollár Gabriella címére lehet: osa.gabi.62@gmail.com.)

A három fenyő

Három fenyőfa állt egy dombtetőn.

A legnagyobbik fa szép és egyenes volt, erős, messze nyúló ágai voltak. A kisebbik fenyő nem volt olyan terebélyes, de napról napra fejlődött és növekedett. A harmadik fenyő azonban igazán kicsi volt, vékony törzsű és egészen alacsony.

– Bárcsak olyan nagy és erős lennék, mint a Legnagyobb fenyő! – sóhajtotta ez a kicsike fa.

Nagyon hideg tél volt ebben az esztendőben. A földet belepte a hó. Karácsony közeledett.

– Bárcsak eljönne értem Télapó, és elvinne karácsonyfának! – sóhajtott a Legnagyobb fenyő.

– Bárcsak engem vinne! – mondta a Kisebbik fenyő.

– Bárcsak engem választana! – kívánta a Harmadik Fácška.

Egy napon fázós kismadár jött szökédselve feléjük. Megsérült a szárnya, s ezért nem tudott repülni.

– Kérlek, Legnagyobb fenyő, itt maradhatnék az ágaid közt? – szólította meg félénken a kismadár a fát.

– Nem lehet! – mondta a Legnagyobb fenyő. – Nem használhatok madarakat az ágaim közt, mert éppen karácsonyfának készülök.

– Pedig úgy fázom – panaszkolta a kismadár, a Legnagyobb fenyő azonban nem is válaszolt.

Így hát a törött szárnyú kismadár odább ugrált a Kisebbik fenyőhöz.

– Kedves Kisebbik fenyő, megengednéd, hogy itt maradjak az ágaid között? – kérdezte.

– Nem! – felelte a Kisebbik fenyő. – Nem ringathatok semmiféle madarat az ágaim között, mert hátha éppen most vinne el valaki karácsonyfának.

Ekkor szegény didergő kismadár tovább ugrált a Harmadik Fácskához.

– Drága kicsi fenyő, itt maradhatnék az ágaid között? – kérdezte.

– Hogyne maradhatnál, kismadár – felelte a Harmadik Fácška. – Búj csak egészen hozzám! Majd megmelegítelek, amennyire csak tőlem telik.

A kismadár felugrott a Harmadik Fácška ágai közé, ott nyomban el is aludt. Hosszú idő múlva a Harmadik Fácška édes, halk csengettyűszót hallott. A hangok egyre közeledtek, már egészen ott hallatszottak a dom-

bon. Elhagyták a Legnagyobb fenyőt, elhaladtak a Kisebbik fenyő előtt is, de amikor a Harmadik Fácška elé értek, elhallgattak. Mind a három fácška látta az apró csengettyűket. Egy rénszarvas húzta szép, kicsi szánkón csüngtek, amelyből most kiszállott az utasa.

– Télapó vagyok – mondta –, karácsonyfát keresek egy nagyon kedves kicsi gyermek számára...

– Vigyél engem! – kiáltotta a Legnagyobb fenyő.

– Engem vigyél! – ágaskodott a Kisebbik fenyő.

A Harmadik Fácška azonban meg sem szólalt.

– Te nem szeretnél eljönni? – kérdezte tőle a Télapó.

– Dehogynem! Nagyon szeretnék – felelte a Harmadik Fácška. – De hát itt kell maradnom, hogy vigyázzak erre a beteg kismadárra. Éppen elaludt.

– Kicsike fa – mondta a Télapó –, te vagy a legszebb fácška a világon! Téged viszlek magammal.

Azzal gyöngéden kiemelte őt a földből, olyan óvatosan, hogy az ágai közt megbúvó kismadár fel sem ébredt. Aztán szánkójába állította a csöpp fenyőt a kismadárkával együtt, majd maga is beült mögéjük. És a kicsi szánkó ezüstös csengettyűszóval tovasuhant velük a karácsonyi havon...

B. Radó Lili

PÁLYÁZAT!

A **legszebb karácsonyi ajándék** címmel pályázatot hirdetünk.

Pályázni lehet: fogalmazással, verssel, rajzzal, festménnyel – a számodra legszebb karácsonyi élményedről, aminek eddig a legjobban örültél. Ez nem feltétlenül tárgy, hanem lehet esemény, meglepetés, gesztus vagy bármi, ami neked örömet okozott.

A legjobb alkotások megjelennek az „Érted vagyok” újság Hajtások rovatában, és meglepetésjutalomban is részesülnek.

Beküldési határidő: 2017. január, Vízkereszt napja.

A pályaműveket, ha lehet, elektronikus úton küldjétek az osa.gabi.62@gmail.com címre, vagy lezárt borítékban a fenti határidőig adjátok le a Bokorportán, ráírva: HAJTÁSOK Pályázat.

Kreatív karácsonyi ötletajánlónk:

<http://kovacsneagi.qwqw.hu/?modul=oldal&tartalom=1201709>